

FARSKÉ OZNAMY – 13. 7. 2020 – 19. 7. 2020

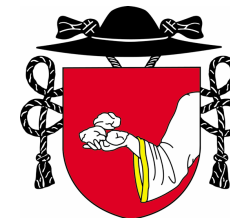
- Pondelok:** Sv. Henricha, ľubovoľná spomienka
13. 7.
- Utorok:** Sv. Kamila de Lellis, kňaza, ľubovoľná spomienka
14. 7. 18.00 – za zdravie a Božie požehnanie pre Darinu (70. rokov života)
- Streda:** Sv. Bonaventúru, biskupa a učiteľa Cirkvi, spomienka
15. 7. 8.00 + Milan a Terézia
- Štvrtok:** Preblahoslavenej Panny Márie Karmelskej, ľub. spomienka
16. 7. 18.00 + rodičia Martin a Mária a ich synovia
- Piatok:** Sv. Andreja Svorada a Benedikta, pustovníkov
17. 7. 18.00 – za zdravie a Božie požehnanie pre Martina Koreňa
- Sobota:** Féria
18. 7. 8.00 + Ján
- Nedeľa:** 16. NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ, slávnosť
19. 7. 10.00 - za veriacich farnosti

Príležitostné oznamy:

1. Zvonček z minulej nedele bol 70,- eur, zbierka pre potreby farnosti 150,- eur. Bohu známa obetovala na kostol 20,- eur. Bohu známa obetovala na kostol pri príležitosti životného jubilea 50,- eur. Bohu známa obetovala na kostol 20,- eur. **Nech vám Pán Boh štedro odmení vašu štedrosť.**
2. **Chcem poprosiť členov Farskej hospodárskej rady a členov Pastoračnej rady farnosti o stretnutie v utorok po sv. omši v priestoroch fary.**
3. **Za upratanie kostola ďakujem sk. č. 5.**
4. V predsieni kostola je **zoznam, do ktorého sa môžu zapísať lektori** na čítania pri svätých omšiach - mesiace jún a júl.
5. **V čase od 24.8. do 28.8. pripravujeme tábor pre deti s názvom „Východná má talent“.** Každý deň budeme začínať o 8.30 sv. omšou a ukončenie bude po jednoduchom obede o 13.00, alebo o 15.00 pre tých, ktorí sa budú chcieť ešte ostať hrať. Pre tých, ktorí budú chcieť a môcť bude v piatok možnosť zostať na fare do soboty rána. Večer budeme mať táborák a prespávať sa bude v stanoch, alebo priestoroch fary. Prihlásenie v sakristii, poplatok bude 5,- eur.

RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, FARNOSŤ VÝCHODNÁ

Východná 617, 032 32; www.farnostvychodna.sk
Tel. 044/529 52 58, email: vychodna.fara@gmail.com

ŽIVOT S BOŽÍM SLOVOM 13

Genezis 33

ZMIERENIE JÁKOBA S ÉZAVOM

Keď sa Jákob rozliadol a videl prichádzať Ezáva so štyrsto mužmi, rozdelil deti medzi Leu, Ráchel a obe slúžky. Na čelo postavil obe slúžky s ich deťmi, na druhé miesto Leu a jej deti a na koniec Ráchel s Jozefom. On sám sa prebrodil pred nimi a sedemkrát sa poklonil až po zem, kým sa celkom nepriblížil k bratovi. Ezáv sa rozbehol v ústrety bratovi, objal ho, padol mu okolo krku a pobožkal ho. Obaja plakali. Keď sa Ezáv rozliadol a uvidel ženy s deťmi, povedal: „Kto sú títo pri tebe?“ Jákob odpovedal: „To sú moje deti, ktorými obdaril Boh tvojho služobníka.“ Potom predstúpili slúžky s deťmi a poklonili sa. Pristúpila aj Lea so svojimi deťmi a tiež sa poklonili. Nakoniec predstúpila Ráchel s Jozefom a poklonili sa. Ezáv sa spýtal: „Čo sú to za čriedy, ktoré som postretal?“ Jákob odpovedal: „Nimichcem získať priazeň u svojho pána.“ On však povedal: „Ja mám toho tiež dost; brat môj, len si ponechaj, čo je tvoje!“ Jákob však namietal: „Nie tak! Ak som však získal tvoju priazeň, prijmi tento dar z mojich rúk! Keď som pozrel na tvoju tvár, akoby som hľadel na Božiu tvár, tak si bol voči mne milosrdný. Prijmi, prosím ťa, odo mňa tento dar na pozdrav! Ved' ma Boh štedro obdarovával, mám všetkého dost.“ Keď naňho takto naliehal, dar prijal. Dodal: „Vydajme sa na cestu a poďme spolu, budem ťa sprevádzať.“ Jákob však odpovedal: „Môj pán vie, že mám útle deti a mám na starosti aj pridávajúce ovce a kravy. Keby som ich hnal čo len jeden deň, zahynuli by všetky stáda. Nech len môj pán ide pred mojím služobníctvom. Ja pôjdem pomaly, nakoľko bude stačiť v chôdzi stádo predo mnou a ako postačia sily deťom, kým nedôjdem k svojmu pánovi do Seíru.“ Ezáv potom navrhol: „Dovoľ, prosím, aby aspoň niektorí z tých, čo sú so mnou, mohli ísť s tebou po ceste.“ On odpovedal: „Netreba, len jedno si želim, aby som získal priazeň svojho pána.“ V ten deň sa Ezáv vydal na cestu späť do Seíru. Jákob sa vydal na cestu do Sukkótu, kde si postavil dom; pre svoje stáda zhotovil prístrešia. Preto sa to mesto volá Sukkót.

JÁKOB V SÍCHEME

Na svojej ceste z Paddán-Aramu došiel Jákob bez nehody do mesta Síchem, ktoré je v Kanaáne, a usadil sa naproti mestu. Od synov Chamóra, Šechemovho otca, kúpil za sto kesít kus poľa, na ktorom si rozložil stany. Postavil tam oltár a nazval ho „Boh je Bohom Izraela“.

Genezis 34

DÍNA A ŠEKEM

Raz vyšla dcéra Dina, ktorú Jákobovi porodila Lea, aby sa pozrela na dcéry toho kraja. Keď ju videl Šechem, syn Chivvija Chamóra, kniežat'a toho kraja, uniesol ju, ležal s ňou a zneuctil ju. Potom však celou dušou prilipol k Jákobovej dcére Dine, zaľúbil sa do nej a chcel si získať jej srdce. Nato Šechem povedal svojmu otcovi Chamórovi: „Vezmi mi to dievča za ženu!“ Jákob sa dopyčul, že zneuctil jeho dcéru Dinu. Mlčal však o tom, kým sa jeho synovia nevrátili z poľa od stáda. Šechemov otec Chamór odišiel k Jákobovi, aby sa s ním pohovárал. Keď sa Jákobovi synovia vrátili z poľa a dopyčuli sa o tom, pobúrilo ich to a veľmi sa nahnevali. Spáchal totiž v Izraeli nehanebnosť tým, že poškvrnil Jákobovu dcéru. Chamór im však povedal: „Môj syn Šechem sa celou dušou zaľúbil do vašej dcéry. Dajte mu ju teda za ženu! Vstúpme do príbuzenstva: vy nám dáte svoje dcéry a vy si vezmete naše dcéry. Bývajte s nami a krajina vám bude otvorená; zostaňte, voľne sa pohybujte a usadte sa tu!“ Potom Šechem povedal jej otcovi a jej bratom: „Kiežby som získal vašu priazeň! Dám vám, čo budete žiadať. Určite si akékoľvek veno i dar a dám vám, čo budete žiadať, len mi to dievča dajte za ženu!“ Jákobovi synovia pre zneuctenie ich sestry Diny ľstivo odpovedali Šechemovi a jeho otcovi Chamórovi: „To nemôžeme urobiť, aby sme svoju sestru dali neobrezanému mužovi, lebo by to bola pre nás hanba. Súhlasili by sme s vami, keby ste boli ako my, keby sa každý váš muž dal obrezať. Potom vám budeme dávať naše dcéry a my si budeme brať vaše dcéry. Budeme bývať s vami a bude z nás jeden ľud. Ak nás však neposlúchnete a nedáte sa obrezať, dcéru si vezmeme a odídeme.“ Ich návrh sa Chamórovi a jeho synovi Šechemovi páčil. Mladík neváhal urobiť to, lebo Jákobovu dcéru si obľúbil. On bol v celom otcovom dome najväznejší. Chamór a jeho syn Šechem odišli k bráne svojho mesta a prehovorili k miestnym mužom: „Títo muži sa pokojne správajú voči nám, nech sa teda usadia v krajine, nech sa v nej voľne pohybujú, veď je dosť široká a priestranná pre nich. My si budeme brať ich dcéry za ženy a svoje dcéry budeme dávať im. Tí muži chcú zostať medzi nami iba vtedy, ak sa dá každý náš muž obrezať, ako sú obrezaní oni, aby z nás bol jeden ľud. Nebudú azda ich stáda, majetok i všetok dobytok naše? Len privoľme a budú bývať s nami.“ Všetci muži, čo vychádzali bránou svojho mesta, poslúchli Chamóra i jeho syna Šechema a dali sa obrezať. Na tretí deň, keď mali bolesti, dvaja Jákobovi synovia a Dinini bratia, totiž Šimeón a Lévi, vzali meče, nebadane vošli do mesta a pobili všetkých mužov. Ostrým mečom zabili aj Chamóra a jeho syna Šechema, vzali Dinu zo Šechemovho domu a odišli. Jákobovi synovia potom prišli k pobitým a za zhanobenie svojej sestry vyplienili mesto. Pobrli ovce, hovädzí dobytok, osly a všetko, čo bolo v meste i na poli. Odvliekli všetko ich imanie, všetky ženy i deti a vyrabovali všetko, čo bolo v domoch. Potom Jákob povedal Šimeónovi a Lévimu: „Uvrhli ste ma do nešťastia, lebo teraz ma Kanaánčania a Perizzejci, obyvatelia tejto krajiny, znenávidia. Mám len málo mužov; ak sa spoja proti mne, porazia ma a zničia mňa i môj dom.“ Oni však povedali: „Smel azda s našou sestrou zaobchádzať ako s pobehlicou?“

Genezis 35

JÁKOB OPĀŤ V BÉTELI

Boh povedal Jákobovi: „Vstaň, vystúp do Bételu a usad' sa tam! Postav tam oltár Bohu, ktorý sa ti zjavil, keď si utekal pred svojím bratom Ezávom.“ Potom Jákob vyzval celú svoju rodinu: „Odstráňte cudzích bohov, ktorých máte pri sebe, očistite sa a preoblečte sa. Vstaňme, vystúpme do Bételu! Tam postavím oltár Bohu, ktorý ma vypočul v deň môjho súženia a sprevádzal ma po ceste.“ Nato mu odovzdali všetky cudzích bohov, ktorých mali, aj krúžky, čo im viseli na ušiach. Jákob ich zakopal pod dub, ktorý je pri meste Síchem. Potom sa pohli. Strach pred Bohom zachvátil všetky okolité mestá, takže sa neodvážili prenasledovať Jákobových synov. Jákob a všetok ľud, čo bol s ním, prišli do Lúzu, teda do Bételu v Kanaáne. Tam postavil oltár a nazval to miesto El-Bét-El, lebo tam sa mu zjavil Boh, keď utekal pred svojím bratom. V tom čase zomrela Debora, Rebekina dojka. Pochovali ju pod dub poniže Bételu. Dal mu meno Dub náreku. Boh sa opäť zjavil Jákobovi po jeho návrate z Paddán-Aramu a požehnal ho. Povedal mu: „Dosiaľ si sa volal Jákob. Odteraz sa už nebudeš volať Jákob, budeš sa volať Izrael.“ Boh mu teda dal meno Izrael a dodal: „Som Boh Všemohúci. Plod' a množ sa! Z teba povstane národ, ba spoločenstvo národov. Aj králi vzídu z tvojich bedier. Zem, ktorú som dal Abrahámovi a Izákovi, dám aj tebe; dám ju aj tvojmu potomstvu.“ Potom Boh odišiel od neho z miesta, kde sa s ním zhovárал. Na tom mieste, kde sa s ním zhovárал Boh, postavil Jákob kamenný stĺp. Priniesol na ňom nápojovú obeť a nalial naň olej. Miesto, kde sa s ním zhovárал Boh, Jákob pomenoval Bétel.

BENJAMÍNOVO NARODENIE A RÁCHELINA SMRŤ

Z Bételu potom šli ďalej. Zostával im ešte kúsok cesty do Efraty, keď Ráchel začala rodiť. Mala veľmi ťažký pôrod. Keď ťažko rodila, pôrodná babica ju utešovala: „Neboj sa, aj teraz budeš mať syna.“ Keď jej život vyhasinal a smrť sa približovala, dala svojmu synovi meno Ben-Oni; otec ho však nazval Benjamín. Ráchel zomrela a pochovali ju pri ceste do Efraty, teda do Betlehema. Nad jej hrob postavil Jákob stĺp. Bol to náhrobný stĺp pre Ráchel, ktorý stojí dodnes. Izrael potom odtiaľ odišiel a rozložil stan za Migdal-Éderom. Keď už býval v tejto krajine, Rúben odišiel a spal s Bilhou, vedľajšou ženou svojho otca. Izrael sa to však dozvedel. Jákob mal dvanásť synov. Leini synovia boli: Rúben, Jákobov prvorodený, Šimeón, Lévi, Júda, Jissachár a Zebulún. Ráchelini synovia boli: Jozef a Benjamín. Synovia Rácheliny slúžky Bilhy: Dán a Naftali. Synovia Leinej slúžky Zilpy: Gád a Ašér. Toto sú Jákobovi synovia, ktorí sa mu narodili v Paddán-Arame. Potom Jákob prišiel k svojmu otcovi Izákovi do Mamre, do Kirjat-Arby, čo je Hebron, kde býval Abrahám a Izák. Izák sa dožil stoosemdesiat rokov. Zomrel zoslabnutý vekom, bol pripojený k svojmu ľudu ako starec vysokého veku. Pochovali ho jeho synovia Ezáv a Jákob.

Výzva pre všetkých: V tomto týždni sa budem snažiť byť viac citlivý na Božiu komunikáciu – viac počúvať, viac pozerať, viac vnímať...